

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องไม่มีวันกลายเป็นอุปสรรค หากมีข้อบกพร่องใดในลูก ให้จัดสิ่งเหล่านั้น นี่คือเวลาที่จะกลายเป็นเพชรแท้

คำถาม: ด้วยการมีข้อบกพร่องใดที่คุณค่าดวงวิญญาณนั้นเริ่มที่จะลดลง?

คำตอบ: ข้อบกพร่องแรกที่เกิดขึ้นคือความไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เกรตของดวงวิญญาณก็สูงมาก เพราะดวงวิญญาณคือเพชรพลอยที่ประเมินค่าไม่ได้ ดวงวิญญาณมีค่าควรแก่การก้มลงให้ ข้อบกพร่องที่น้อยนิดที่สุดของความไม่บริสุทธิ์จับล้นคุณค่าของดวงวิญญาณ เวลาลูกต้องกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์เสมอเหมือนพ่อ บาบามาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์เช่นเดียวกับตัวท่าน เพียงลูกๆที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะถูกรักเร้าด้วยการจดจ่อกำลังถึงของบาบา พวกเขามีความรักที่ไม่ขาดตอนต่อพ่อ พวกเขาไม่เคยสร้างความทุกข์แก่ใคร พวกเขาอ่อนหวานอย่างยิ่ง

โอมชานติ ดับเบิลโอมชานติก็สามารถพูดได้ด้วยเช่นกัน ลูก ารูและบัพตาตาก็รู้ถึงความหมายของโอมชานติด้วย: ฉัน ดวงวิญญาณคือตัวของความสงบ และอย่างแท้จริงที่ฉันคือลูกของพ่อ ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ, มหาสมุทรแห่งความสุขและมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดท่านคือมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ผู้คนมีประสบการณ์ของความยากลำบากในการกลับมาบริสุทธิ์ มีเกรตมากมายในการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจว่า: สิ่งเหล่านี้คือเกรตที่กำลังจะเพิ่มขึ้น พวกเรานั้นยังไม่ได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม แต่ละคนอย่างแน่นอนที่จะมีข้อบกพร่องในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในความบริสุทธิ์และโยคะ ด้วยการกลับมาสำนึกที่เป็นร่าง ดวงวิญญาณก็ได้อยู่อย่างมีข้อบกพร่อง: บ้างก็มีข้อบกพร่องมากกว่าและบ้างก็มีข้อบกพร่องน้อยกว่า เพชรนั้นมีความหลากหลายที่แตกต่างกันมากมาย พวกเขาได้ตรวจสอบเพชรด้วยแว่นขยาย เช่นที่ลูกเข้าใจดวงวิญญาณของพ่อ ดังนั้นเช่นกัน ลูกต้องเข้าใจลูกๆ ดวงวิญญาณ เหล่านี้คือเพชรพลอย เพชรพลอยทั้งหมดมีค่าควรแก่การก้มลงให้ ไช้มุก, มรกต และเพชรพลอยอื่นๆ ทั้งหมดนี้ก็มีค่าควรแก่การก้มลงให้ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองคำว่า “ความหลากหลาย” จึงถูกนำมาใช้ เป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือพ่อค่าเพชรของเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย ท่านคือผู้เดียวเท่านั้น อย่างแน่นอนที่ท่านจะเรียกว่าเป็นพ่อค่าเพชร ท่านให้เพชรพลอยของความรู้แก่ลูก พาหนะของท่านก็เป็นพาหนะของพ่อค่าเพชรด้วยเช่นกัน ท่านรู้คุณค่าของเพชรพลอยต่างๆ ด้วยเช่นกัน พ่อค่าเพชรต้องตรวจสอบเพชรพลอยอย่างระมัดระวังอย่างยิ่งด้วยแว่นขยายเพื่อจะดูว่าเพชรพลอยนั้นมีตำหนิมากเพียงไร เป็นเพชรพลอยประเภทใดและมากเพียงไรที่มีค่าต้องานรับใช้ ผู้คนมีความปรารถนาที่จะมองดูเพชรพลอย หากเพชรพลอยนั้นดี ผู้คนก็จะดูสิ่งนั้นด้วยความรักเป็นอย่างมาก “สิ่งนี้ดีมาก” นั้นควรจะมีการเก็บไว้ในกล่องทองคำ บุษราคัม (เพชรพลอยที่ก็มีค่า) ฯลฯ ก็ไม่ได้ถูกวางไว้ในกล่องทองคำ รวากับว่าลูกเองได้กลายเป็นเพชรพลอยที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่นเช่นกัน ลูกแต่ละคนก็รู้ในหัวใจของลูกว่าลูกเป็นเพชรพลอยประเภทใด “ฉันมีข้อบกพร่องใดในตัวฉันหรือไม่?” เช่นที่ลูกจะมองดูที่เครื่องประดับอย่างระมัดระวังอย่างยิ่ง ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบ ลูกคือเพชรพลอยที่มีชีวิต ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง: มากเพียงไรที่ฉันได้กลายเป็นมรกตหรือโพลิน? เช่นเดียวกับดอกไม้ บ้างก็เป็นดอกกุหลาบอย่างสม่ำเสมอ บ้างก็เป็นเพียงดอกกุหลาบธรรมดาและบ้างก็เป็นเหมือนดอกไม้อื่นๆ ดังนั้นเป็นสิ่งที่ต่างลำดับกันไปในบรรดาลูกด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนสามารถรู้จักตนเองได้เป็นอย่างดีดีมาก ลูกต้องตรวจสอบตนเอง: “ฉันได้ทำอะไรตลอดทั้งวัน?” ฉันได้จดจำบาบาเพียงไร? บาบาได้พูดว่า: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องจดจำพ่อ บาบาแม้กระทั่งบอกนาราด: จงมองดูใบหน้าของตนเองในกระจก นั่นคือตัวอย่าง ลูกๆทั้งหมดต้องตรวจสอบตนเองอย่างดีมาก ลูกต้องตรวจสอบ: มากเพียงไรที่ฉันมีความรักต่อพ่อผู้ทำให้ฉันได้กลายเป็นเพชร? ทศนคติของฉันถูกดึงดูดไปสู่ทิศทางอื่นใดหรือไม่? มากเพียงไรที่ฉันมีธรรมชาติที่สูงส่ง? ธรรมชาติของผู้คนก็คุกคามพวกเขาอย่างมาก ลูกแต่ละคนได้รับตาที่สามแล้ว ลูกต้องตรวจสอบตนเองด้วยสิ่งนั้น มากเพียงไรที่ฉันอยู่ในการจดจ่อกำลังถึงพ่อ? มากเพียงไรที่การจดจ่อกำลังถึงของฉันไปถึงพ่อ? ในการมีการจดจ่อกำลังถึงท่าน ลูกควรที่จะขนลุก อย่างไรก็ตามพ่อเองพูดว่า: อุปสรรคของมายาเป็นเช่นนั้นว่า อุปสรรคเหล่านั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกเป็นสุข ลูก ารูว่าลูกๆทั้งหมดคือผู้เพียรพยายามในเวลาปัจจุบัน จะมีการประกาศผลลัพท์ในเวลาสุดท้าย ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ในเวลานี้ลูกสามารถจัดมลทิน ฯลฯ ลูกต้องกลายเป็นเพชรที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ หากมีข้อบกพร่องเพียงน้อยนิด ลูกก็สามารถเข้าใจว่าคุณค่าของลูกนั้นจะลดลง ลูกคือเพชรพลอย ใช่หรือไม่? พ่ออธิบาย: ลูกๆ ลูกต้องกลายเป็นเพชรที่มีคุณค่าที่บริสุทธิ์เสมอ บาบาอธิบายแก่ลูกในวิธีที่แตกต่างกันมากมายเพื่อตลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม (วันหนึ่งในเวลาของโยคะ บาบาได้ลุกขึ้นจากกัตติและเดินไปรอบๆ ชั้นเรียนได้พบปะกับลูกแต่ละคนด้วยสายตาเป็นการส่วนตัว) เหตุใดบาบาจึงได้ลุกขึ้นในวันนี้? เพื่อจะดูว่าลูกคนใดมีค่าต้องานรับใช้ เพราะบางคนก็นั่งอยู่ที่หนึ่งและบางคนก็นั่งอยู่ที่อื่น บาบาจึงลุกขึ้นและมองดูแต่ละคนเป็นการส่วนตัว: ผู้นี้มีคุณธรรมอะไร? ผู้นี้มีความรักมากเพียงไร? ลูกๆ ทั้งหมดกำลังนั่งที่นั่นเป็นการส่วนตัว ดังนั้นลูกทั้งหมด

เป็นที่รักอย่างมาก อย่างไรก็ตามอย่างแน่อนที่ลูกจะเป็นที่รักต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อรู้ว่าแต่ละคนมีข้อบกพร่องใด ร่างที่พ่อเข้ามานั้นก็ตรวจสอบตนเองด้วยเช่นกัน ทั้งบัพและดาดาน้อยด้วยกัน ดังนั้นยิ่งลูกมีความสุขแก่ผู้อื่นมากเพียงไร ลูกก็จะเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้อื่นน้อยลงตามนั้น ลูก ๆ เหล่านี้ก็ไม่สามรถจะถูกซ่อนเร้นได้ ดอกกุหลาบและดอกมะลิก็ไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ เวลานี้พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ๆ และพูดว่า: ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และแล้วอัลลอยด์ที่อยู่ในลูกจะถูกจัดตั้งไป ในเวลาของการจดจำจะลึกถึง ลูกต้องตรวจสอบทุกสิ่งที่ลูกได้ทำมาตลอดทั้งวันด้วยเช่นกัน ฉันได้มีข้อบกพร่องใดที่ฉันไม่สามารถที่จะไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของบาบา? ผู้ที่อยู่ในหัวใจนั้นก็จะอยู่บนบัลลังก์ พ่อลูกขึ้นและมองดูลูก ๆ ลูก ๆ คนใดที่กำลังจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ของพ่อ? เมื่อเวลาเข้ามาใกล้ ลูก ๆ ก็จะได้รู้ว่าพวกเขาจะสอบผ่านมากเพียงไร ผู้ที่กำลังจะสอบตกก็จะรู้ล่วงหน้าว่าพวกเขาจะมีคะแนนน้อยกว่า ลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าลูกกำลังจะได้รับคะแนนเท่าไร พวกเราคือนักเรียน นักเรียนของใคร? นักเรียนของพระเจ้า ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับดาดานี้ ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก บาบากำลังให้ความรักอย่างมากมายแก่พวกเรา! ท่านอ่อนหวานอย่างยิ่ง! ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากใด ๆ ท่านเพียงแต่พูดว่า: ให้จดจำความจริง การศึกษาที่ไม่ได้มากเกินไป เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกกำลังอยู่เบื้องหน้าลูก นั่นคือสิ่งที่ลูกต้องกลายเป็น ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกเข้าถึงคุณธรรมที่สูงส่งและกลับมาบริสุทธิ์เช่นพวกเขา เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำ บาบาก็ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนพวกเรา ลูกมีความสุขนั้น ใช่หรือไม่? บาบออย่างแน่อนที่จะทำให้ลูกบริสุทธิ์และเต็มไปด้วยความรู้เช่นตัวท่านเอง ความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขทั้งหมดรวมอยู่ในสิ่งนี้ ยังไม่มีใครได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลาสุดท้าย ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ทุกคนรักพ่อ พื้นที่ที่ลูกพูดคำว่า “بابา” หัวใจของลูกก็เบ่งบาน ลูกได้รับมรดกที่ยิ่งใหญ่จากبابา หัวใจของลูกไม่ควรจะผูกพันกับผู้ใดนอกจากبابา ลูกควรจะถูกรุกเร้าด้วยการจดจำระลึกถึงبابา ลูกต้องจดจำبابาด้วยความรักอย่างมากมาย: “بابา بابา بابา!” บุตรของราชาก็จะมีความซาบซึ้งต่ออาณาจักร ในเวลานี้ไม่ได้มีความเคารพใด ๆ สำหรับราชาลงเหลืออยู่ รัฐบาลอังกฤษเคยได้รับความเคารพอย่างมากมายเมื่อเคยเป็นอาณาจักร ทุกคนนอกจากอุปราชเคยเคารพพวกเขา ทุกคนเคยก้มลงเบื้องหน้าราชา จงมองดูว่าสภาพของพวกเขาได้กลายเป็นเช่นไรในเวลานี้! ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพวกเขาจะไม่มาและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ บาบาได้อธิบายแล้วว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ผู้ที่ยากจนก็ตระหนักรู้จักพ่อในทันที พวกเขาารู้สึกว่า: ทั้งหมดนี้เป็นของผู้เดียวนี้ พวกเราจะทำทุกสิ่งตามศรัทธาของท่าน ผู้คนเหล่านั้นมีความซาบซึ้งของทรัพย์สินสมบัติของตนเอง เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน อย่างไรก็ตามลูกต้องยกระดับผู้ที่มีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อพวกเขา มา คนจนก็จะมาด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาเห็นคนที่มีชื่อเสียงมาที่นี่ พวกเขาก็จะมาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้ที่ยากจนก็หวาดกลัวอย่างมาก วันหนึ่งพวกเขาเอง (ผู้ที่มั่งคั่ง) ก็จะมาหาลูก วันนั้นจะมาถึงด้วยเช่นกัน และแล้วเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาก็จะเป็นสุขอย่างยิ่ง พวกเขาจะแอบอิงอยู่กับลูก ลูกจะมีเวลาพิเศษที่กำหนดไว้สำหรับพวกเขา ลูกมีความสุขปรารถนาในหัวใจของลูกที่จะยกระดับทุกคน พวกเขาเองก็ศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นข้าราชการอาวุโส ลูกคือผู้แทนของพระเจ้า ลูกต้องยกระดับทุกคน ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้าได้กินผลไม้ของคนพื้นเมือง สำนักของผู้คนก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ได้มีการให้ท่านแก่คนจนเสมอ ไม่ใช่คนรวย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะทำทั้งหมดนี้ ลูกจำเป็นต้องมีพลังโยคะในสิ่งนี้ที่จะมีแรงดึงดูดนั้น พลังโยคะขาดหายไปเพราะมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเอง: ฉันจดจำพ่อมากเพียงไร? ฉันติดกับอยู่ในสิ่งใดหรือไม่? ฉันควรจะมีสภาพเช่นที่ใครก็ตามที่เห็นฉันจะไม่ถูกดูดดึงเข้ามาหาฉัน คำสั่งของبابาคือ: อย่าได้อยู่อย่างสำนึกที่เป็นร่าง ให้คิดว่าทุกคนเป็นพี่น้องเพศชายของลูก ลูก ๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกคือพี่น้องเพศชาย ลูกต้องละทิ้งศาสนาทั้งหมดของร่างกาย หากลูกจดจำสิ่งใดอื่นในเวลาสุดท้าย นั่นก็จะเป็นการลงโทษ ลูกต้องทำให้สภาพของลูกเข้มแข็งและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ภายในลูกต้องเข้าใจว่ามีเพียงเมื่อลูกได้สร้างสภาพเช่นนั้นแล้วเท่านั้นที่ลูกสามารถจะได้รับสถานภาพได้ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก ยังมีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ หากลูกมีพลัง พวกเขาจะถูกดึงดูด มีสนิมของหลายต่อหลายชาติ ลูก ๆ บราห์มินควรจะมีความคิดเหล่านี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องได้รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์ ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ ลูกรู้สิ่งนี้แต่นั่นด้วยก็ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ลูกต้องตรวจสอบตนเอง เช่นที่بابาอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูก ๆ ต้องคิดถึง ความไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูก ๆ เหตุใดท่านจึงไม่มีความรักเป็นเวลาหลายต่อหลายวันเล่า? เพราะลูกมีข้อบกพร่อง เหตุใดท่านจึงรักดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์เล่า? เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ทุกคนบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นอย่างแน่อนที่ลูกต้องกลับมาน่ารัก บาบานั้นน่ารัก ท่านดึงดูดลูก ๆ อย่างมาก ในแต่ละวันที่ผ่านไป เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ก็จะมีแรงดึงดูดที่มากขึ้น บาบาก็จะดึงดูดลูกอย่างมาก บาบาก็จะดึงดูดลูกอย่างมากจนลูกจะไม่สามารถแม้แต่จะอยู่ที่นั่นได้ สภาพของลูกจะกลายเป็น

เช่นนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก หากลูกเฝ้าแต่มองดูพ่อที่ ลูกก็จะเข้าใจ: โอเค เวลานั้นฉันกำลังจะไปและพบปะกับบาบา ลูกไม่มีวันต้องการที่จะจากบาบาเช่นนั้นไป พ่อก็ถูกดึงดูดด้วยลูก ๆ: นี่เป็นความมหัศจรรย์ของลูกคนนี้ เธอทำงานรับใช้ที่ดีมาก ใช้ นั้นมีข้อบกพร่องบางประการด้วย แต่กระนั้นก็ตามเธอก็ทำงานรับใช้ที่ดีมากในเวลาที่ต้องการตามสภาพของเธอ เธอไม่ได้ดูเหมือนใครบางคนที่ทำให้ความทุกข์แก่ใคร ใช้ หากมีความเจ็บป่วย ฯลฯ นั่นก็เป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของลูกเอง ลูกสามารถจะเข้าใจด้วยว่าขณะที่ลูกอยู่ที่นี้ สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเฝ้าแต่เกิดขึ้น แม้ว่านี่คือพาหนะก็ต้องมีการอดทนต่อความทุกข์ทรมานของกรรมจนถึงเวลาสุดท้าย ไม่ใช่ว่าพ่อจะให้พรพิเศษแก่เขา เขาเองก็ต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง ใช้ เขาได้ให้พาหนะของเขาและดังนั้นพ่อก็จะให้โบนัสแก่เขา จงมองดูว่าผู้เป็นแม่ที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นมาที่นี้ได้อย่างไร พวกเขาปลดปล่อยตนเองอย่างมีศิลปะวิธีและมาที่นี้ พวกเขามีความรักอย่างมากมาย ไม่มีใครอื่นมีความรักมากเช่นนั้น ผู้คนมากมายก็ไม่มีความรักใดๆเลย ไม่มีความรักของใครอื่นที่จะเปรียบเทียบกับความรักของผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะ อย่าได้คิดว่าโยคะของพวกเขาจะน้อยกว่าด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องให้อย่างมากในการจดจำระลึกถึง: บาบา โอ บาบา! เมื่อไรที่ฉันจะพบกับท่าน? บาบา ผู้เดียวผู้ที่กำลังทำให้ฉันกลายเป็นนายของโลก ฉันจะพบกับท่านได้อย่างไร? มีผู้หญิงที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นผู้ที่เฝ้าแต่เช็ดน้ำตาของความทุกข์ นั้นไม่ใช่ น้ำตาของความทุกข์ น้ำตานี้ได้กลายเป็นไข่มุกของความทุกข์ ดังนั้นโยคะของผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นก็ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ พวกเขาคงอยู่อย่างสิ้นหวังอย่างยิ่งในการจดจำระลึกถึง: โอ บาบา! เมื่อไรที่ฉันจะพบกับท่าน บาบา ผู้เดียวผู้ที่จัดความทุกข์ทั้งหมด? พ่อพูดว่า: นานเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ ลูกจะได้รับพลัง ถึงแม้ว่าลูกบางคนอยู่ในบ่วงพันธะและไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ดีก็ตาม แน่แน่นอนที่พวกเขาได้รับพลังโยคะอย่างมากมายผ่านการจดจำระลึกถึงของพวกเขา ทุกสิ่งถูกหลอมรวมในการจดจำระลึกถึง พวกเขาคงอยู่อย่างสิ้นหวัง บาบา เมื่อไรที่ฉันจะมีโอกาสที่จะได้พบกับท่าน? พวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปในแต่ละวันที่ผ่านไป ลูกก็จะถูกดึงอย่างรุนแรง แม้แต่ขณะที่อาบน้ำและทำทุกสิ่ง ลูกก็จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ผู้ที่นำส่งสารสิ้นหวังก็จะเฝ้าแต่ถาม: เมื่อไรที่วันนั้นจะมาถึง เมื่อบ่วงพันธะเหล่านั้นจะจบสิ้นลง? บาบา ลูกๆของฉันกำลังทำให้ฉันทุกข์ระทม ฉันจะสามารถทำอะไรได้? จะทุบตีลูกๆได้หรือไม่? จะเป็นการสะสมบาปเนื่องจากสิ่งนั้นหรือไม่? พ่อพูดว่า: เด็กๆ ทุกวันนี้เป็นเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เมื่อใครบางคนทุกข์ทรมานโดยสามีสของเธอ เธอก็รู้สึกลอยอยู่ในว่า: เมื่อไรที่ฉันจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะนั้นเมื่อไรที่ฉันจะพบกับบาบา? บาบา, ลูกมีบ่วงพันธะที่เหนียวแน่นอย่างยิ่ง ลูกจะสามารถทำอะไรได้? เมื่อไรที่ลูกจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของสามีสของลูก? เธอเพียงแค่พูดว่า “บาบา บาบา!” ต่อไป บาบาถูกดึง ผู้เป็นแม่ที่นำส่งสารอดทนอย่างมาก บาบาได้ให้ความอดทนแก่ลูกๆ: ลูกๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อและบ่วงพันธะเหล่านั้นทั้งหมดจะจบสิ้นลงอีกจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ตรวจสอบดูว่าลูกไม่ได้มีข้อบกพร่องใดๆ ในตัวลูก มากเพียงไรที่การจดจำระลึกถึงของลูกไปถึงพ่อ? ธรรมชาติของลูกสูงส่งหรือไม่? ทศนคติของลูกเร่ร่อนไปที่อื่นใดหรือไม่?
2. ให้กลายเป็นผู้ที่น่ารักอย่างยิ่งที่พ่อนั้นถูกดึงดูดด้วยลูก ให้ความสุขแก่ทุกคน จดจำพ่อด้วยความรักเป็นอย่างมาก

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองผู้ที่ให้ความร่วมมือในงานของพระเจ้า และได้รับความร่วมมือของทุกคน ที่ใดมีความจริงใจและกระตือรือร้นของทุกคน ความสำเร็จก็เข้ามาใกล้และกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของลูก สำหรับงานที่ใหญ่โตใดๆ นิวของความร่วมมือของทุกคนเป็นสิ่งจำเป็น ทุกคนมีโอกาสในการรับใช้ ไม่มีใครสามารถมีข้ออ้าง: ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้หรือฉันไม่มีเวลา ขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปรอบ ลูกสามารถรับใช้แม้กระทั่งเป็นเวลา 10 นาที ถ้าหัวใจของลูกไม่ติและแล้วให้อยู่ที่บ้านและทำสิ่งนี้ ด้วยจิตใจของลูก, ด้วยทศนคติของความสุขของลูกและด้วยสภาพของความสุขของลูก ให้สร้างโลกของความสุข จงร่วมมือในงานของพระเจ้าและลูกจะได้รับความร่วมมือของทุกคน

คติพจน์: คงนั่งอยู่บนที่นั่งของนายของธรรมชาติและลูกจะไม่กลับมาขุ่นมัวในสถานการณ์ที่โหดร้าย

*** โอม ซานติ ***